

บรรณานุกรม

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน. (2549). คู่มือการฝึกอบรม หลักสูตรเจ้าหน้าที่ความปลอดภัยในการทำงาน ระดับบริหาร (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: เรียงสาม กราฟฟิก ดีไซน์.

_____. (2550). โครงการประเมินผลแผนแม่บทความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. 2545-2549. กรุงเทพฯ: ดอกเมีย.

กรรมการณ์ ดวงเจียมกาญจน์. (2541). การเปรียบเทียบผลของการให้คำปรึกษารายบุคคลและเป็นกลุ่มตามทฤษฎีพฤษติกรรมนิยมที่มีต่อความรับผิดชอบต่อตนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเซนต์ตตอมมินิสต์ กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ วิโรฒ ประสานมิตร.

กรณิการ บุญสัตย์. (2548). การประยุกต์ใช้แรงสนับสนุนทางสังคม ในการพัฒนาพฤษติกรรมป้องกันอุบัติเหตุของพนักงาน โรงงานห้องวน ตำบลสำราญ อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น.

วิทยานิพนธ์สาระนสุขศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาสุขศึกษาและการส่งเสริมสุขภาพ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

กิตติ อินทราเนนท์. (2549). วิศวกรรมความปลอดภัย: พื้นฐานของวิศวกร. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เกื้อภูล แป้นสุวรรณ. (2548). บัญชีที่มีผลต่อพฤษติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานการบินไทย. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชารัฐศาสตร์, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเดย์ตรีศาสตร์.

แก้วตา ผู้พัฒนาพงศ์. (2543). การให้คำปรึกษาและแนะนำ = *Counseling and advising*. กรุงเทพฯ: พิทักษ์อักษร.

แก้วฤทธิ์ แก้วชัยเทียม. (2548). การรับรู้การขัดการความปลอดภัยและพฤษติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการ. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาอุดสาಹกรรมและองค์การ, บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

คอมเพชร ฉัตรศุภกุล. (2547). ทฤษฎีการให้คำปรึกษา. กรุงเทพฯ: พัฒนาคุณภาพวิชาการ (พ.ว.).

จิระวัฒน์ หาญสุวรรณ. (2545). บัญชีที่ก่อให้เกิดอุบัติเหตุในอุตสาหกรรมการผลิต หมวดผลิตภัณฑ์โลหะเครื่องจักรและอุปกรณ์. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุดสาหกรรมมหาบัณฑิต, สาขาวิชาธุรกิจอุตสาหกรรม, บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

เคลินซ์ชัย กิตติภรณ์. (2540). ปรัชญาและแนวคิดเกี่ยวกับความปลดปล่อยในการทำงาน เอกสาร การสอนชุดวิชาการบริหารงานความปลดปล่อยมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.

กรุงเทพฯ: สุโขทัยธรรมราช.

ชัยพุกษ์ ตั้งจิตเพื่อความดี. (2543). ความปลดปล่อยในงานอุตสาหกรรม. กรุงเทพฯ: ประสานมิตร.

ชัยวัฒน์ พิพัฒน์. (2543). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความปลดปล่อยในการทำงานของเจ้าหน้าที่ ความปลดปล่อยในการทำงานระดับวิชาชีพในโรงงานอุตสาหกรรมเขตจังหวัด ฉะเชิงเทรา. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตร์บัณฑิต, สาขาวิชาธุรกิจอุตสาหกรรม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

วิตรัตน์ ถาวรสุจริตกุล. (2546). การศึกษาสภาพลักษณะ และสถานะของอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับ แรงงานที่ปฏิบัติงานในธุรกิจอุตสาหกรรม. วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาบัณฑิต, สาขาวิชาธุรกิจอุตสาหกรรม, บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยี พระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

ณัฐญา มาประดิษฐ์. (2542). ความชุกและพฤติกรรมในการป้องกันโรคหูดึงเหตุอาชีพของ ผู้ปฏิบัติงานฝ่ายผลิตและฝ่ายบำรุงรักษาในโรงไฟฟ้าพลังงานความร้อนและพลังงาน ความร้อนร่วม การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาเวชศาสตร์ชุมชน, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ดวงณี จงรักษ์. (2549). ทฤษฎีการให้คำปรึกษาและจิตบำบัดเมืองต้น. กรุงเทพฯ: สมาคมส่งเสริม เทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น.

พินกร มากมูล. (2552). ผลของการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมเพื่อลดพฤติกรรม ก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

พิพวรรณ รอรัง. (2547). เปรียบเทียบผลของการใช้โปรแกรมพัฒนาความสามารถของตนเองและ กิจกรรมความที่ต่อพฤติกรรมการปฏิบัติด้านความปลดปล่อยในการทำงานของพนักงานผลิต บริษัท ไดกินอินดัสทรี (ประเทศไทย) จำกัด. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยบูรพา.

นฤมล เกตุทิม. (2542). ปัจจัยและผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการเกิดอุบัติเหตุจากการทำงาน.

วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต, สาขาวิชาธุรกิจอุตสาหกรรม, บัณฑิต วิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

นฤมล เอื้อพงศ์ธร. (2546). การให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมที่มีต่อพฤติกรรมสุขภาพของสตรีวัยทองบ้านโนนสมอ ตำบลในเมือง จังหวัดชัยภูมิ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

นันทพร กัทรพุทธ และเสรี สุวรรณรัตน์. (2550). พฤติกรรมเสี่ยงการเกิดอุบัติเหตุและอันตรายทางกายภาพและเคมีของพนักงานโรงงานผลอมโลหะ. วารสารสาขาวิชารณสุขมหาวิทยาลัยบูรพา, 2(2), 23-24.

นิภาพร พลหยย. (2546). การให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมเพื่อลดพฤติกรรมก้าวร้าวของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

นิภากรณ์ พุดงชوب. (2546). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการปฏิบัติงานที่ไม่ปลอดภัย: กรณีศึกษาพนักงานสนานมและช่างสายอากาศที่ปฏิบัติงานด้านสายอากาศของโรงแฟฟ์ฟ์นครหลวง. วิทยานิพนธ์วิศวกรรมศาสตร์มหบัณฑิต, สาขาวิชาวิศวกรรมความปลอดภัย, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2540). คู่มือการวิจัย การเขียนรายงานการวิจัยและวิทยานิพนธ์ (พิมพ์ครั้งที่ 6). ม.ป.ท.

ปฐมภรณ์ ทศพล. (2551). การพัฒนาพฤติกรรมความปลอดภัยของพนักงานช่างซ่อมบำรุงโดยใช้หลักการ Behavior Based Safety ในโรงงานผลิตปูนปลาสเตอร์. วิทยานิพนธ์วิศวกรรมศาสตร์มหบัณฑิต, สาขาวิชาวิศวกรรมความปลอดภัย, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

ประสาน หอมพูด และพิพวรรณ หอมพูด. (2537). จิตวิทยาทั่วไป: จิตวิทยาธุรกิจ. กรุงเทพฯ: วังอักษร.

ปรีชาพร วงศ์อนุตร โจรน์. (2548). จิตวิทยาอุตสาหกรรม (*Industrial Psychology*). กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพ.

ผู้จัดการออนไลน์. (2552). อุบัติเหตุในโรงงานไฟฟ้าพลังน้ำรั้วเซียคร่าวชีวิต 12 คน หายกว่าครึ่งร้อย.

วันที่ค้นข้อมูล 1 พฤษภาคม 2553, เข้าถึงได้จาก <http://paidoo.net/read.php?id=187313> แผนกความปลอดภัยและชีวอนามัย โรงไฟฟ้าบี แอล ซี พี. (2552). ความปลอดภัยและชีวอนามัย.

บันทึกการประชุมคณะกรรมการด้านความปลอดภัยโรงไฟฟ้าบี แอล ซี พี. ระบอง: บี แอล ซี พี เพาเวอร์.

ฝ่ายวิชาการบริษัทสถาบันบูร์กส์ จำกัด. (2544). ความปลอดภัยในโรงงานอุตสาหกรรม (พิมพ์ครั้งที่ 2).

กรุงเทพฯ: ศูนย์หนังสือพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

พงษ์พันธ์ พงษ์โสภา. (2543). ทฤษฎีและเทคนิคการให้คำปรึกษา. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.

พงษ์สวัสดิ์ เรืองเดชาไว้วัฒน์. (2545). ทัศนคติของพนักงานชั่วคราวต่อการบริหารความปลอดภัย
สมัยใหม่: กรณีศึกษาโรงไฟฟ้าแม่เมาะ จังหวัดลำปาง. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจ
มหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

พรรณราย ทรัพย์ประภา. (2548). จิตวิทยาประยุกต์ในการทำงาน. กรุงเทพฯ:

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

พิสมัย ยกน้อบวงษ์. (2551). ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพฤติกรรมนิยมต่อการพัฒนา
ทักษะชีวิตด้านทักษะพิสัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีพฤติกรรมไม่พึงประสงค์
โรงเรียนบ้านเมืองคำ อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
ภัทริยา วานหมงคล. (2548). การศึกษาปรับเปลี่ยนอัตราการเกิดอุบัติเหตุในการทำงานระหว่างการให้
ระวังสติและการลงโทษกับพนักงานระดับปฏิบัติการ. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ, บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยี
พระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

นิ่งขวัญ ภูหลวง. (2549). ผลของการประยุกต์ทฤษฎีความสามารถอ่อนแรงแรงสนับสนุน
ทางสังคมในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการป้องกันอุบัติเหตุจากการทำงานของพนักงาน
ในบริษัทบ้านไผ่เนื่องการเมืองที่จำกัด อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์
สาขาวิชานิเทศศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาสุขศึกษาและการส่งเสริมสุขภาพ, บัณฑิต
วิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

มนัสญา ประเสริฐสารพ. (2548). ผลการให้การปรึกษาเบื้องต้นตามทฤษฎีการปรึกษาแบบ
พดิกรมนิยมที่มีผลต่อพฤติกรรมการควบคุมตนของเพื่อลดนำหนักของวัยรุ่น โรคอ้วน
โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาวิชาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช. (2544). หลักความปลอดภัยในการทำงาน (พิมพ์ครั้งที่ 11).

กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช.

ลักษณา สริวัฒน์. (2544). จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์

วชรี ทรัพย์มี. (2549). ทฤษฎีให้บริการปรึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

______. (2550). กระบวนการปรึกษา ขั้นตอน สัมพันธภาพ ทักษะ (พิมพ์ครั้งที่ 2).

กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิทูรย์ สินะโชคดี. (2543). วิศวกรรมความปลอดภัย. กรุงเทพฯ: พิสิกส์เซ็นเตอร์.

วิทูรย์ สินะโชคดี และวีรพงษ์ เนื่อมจิรัตน์. (2551). วิศวกรรมและการบริหารความปลอดภัยใน
โรงงาน (พิมพ์ครั้งที่ 25). กรุงเทพฯ: ส.ส.ท.

วินัย จำยอด. (2547). การเกิดอุบัติเหตุในงานก่อสร้าง: ศึกษากรณีเขตเทศบาลตำบลบางปู/
อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาวิชาการบริหารทั่วไป, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยนรูพा.

วีรศิริ ใจไยกานต์. (2541). การสร้างและพัฒนาแบบสอบถามเขตด้านความปลอดภัยในการทำงาน
ของ บริษัทบุญชิเม้นต์ไทย จำกัด (มหาชน). วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์กร, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ศิริกรรณ์ อธิปัตยกุล. (2540). การพัฒนาค่านิยมความปลอดภัยในการทำงาน โดยใช้กิจกรรมครรช์จ้าง
ค่านิยมสำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคสัตหีบ
จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว,
บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยนรูพा.

ศรีประไพ บุญเสนา. (2543). ผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีพุทธิกรรมนิยมเพื่อลด
พุทธิกรรมการพูดที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านนางมั่ง^๑
สำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดชัยภูมิ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาวิชาการแนะแนวและให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ศิริยะนุช สิงห์ปู. (2549). ผลของการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีการให้คำปรึกษาแบบ
พุทธิกรรมนิยมที่มีต่อพุทธิกรรมการคุ้มครองของผู้ป่วยเด็กส์ระหว่างการรับยา
ด้านไวรัส โรงพยาบาลมหาราชนครราชสีมา. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต,
สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สมโภชน์ เอี่ยมสุภายิต. (2550). ทฤษฎีและเทคนิคการปรับพุทธิกรรม (พิมพ์ครั้งที่ 6). กรุงเทพฯ:
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำนักงานประกันสังคม. (2554). ข้อมูลสถิติกองทุนเงินทดแทน. วันที่ค้นข้อมูล 6 สิงหาคม 2554,
เข้าถึงได้จาก <http://www.sso.go.th>

สินีนาฏ ฤทิน. (2548). การให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีพุทธิกรรมนิยมเพื่อพัฒนาพุทธิกรรม
การเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศรีวิกรม์ กรุงเทพมหานคร.

วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์โรม.

สุรชัย รติวิลาส. (2548). ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้บรรยายของค์กับพฤติกรรมความปลอดภัย

ของพนักงานการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย : ศึกษาเฉพาะกรณีฝ่ายปฏิบัติการ
เขตกรุงเทพฯ. วิทยานิพนธ์วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิศวกรรม
ความปลอดภัย, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สุวารี มงคลศิริ. (2547). ผลของการให้คำปรึกษารายบุคคลแบบพิจารณาเหตุผล อารมณ์ และ
พฤติกรรมต่อการตระหนักรู้ในตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์
วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการให้คำปรึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยบูรพา.

เสกสรรค์ ทองดีน. (2549). ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมด้านความปลอดภัยในโรงงานเตาอบ
ไม้ไครราฟ. วิทยานิพนธ์วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาวิศวกรรม
ความปลอดภัย, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

โรงไฟฟาระเบิดที่สหราช. (2553, 9 กุมภาพันธ์). หนังสือพิมพ์โพสต์ทูเดย์. วันที่ค้นข้อมูล
1 พฤษภาคม 2553, เข้าถึงได้จาก <http://www.chemtrack.org/News-Detail.asp?TID=7&ID=468>

ออนไลน์ วิริยะ. (2551). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมความปลอดภัยของคนงานโรงงานทำ
แผ่นรองรับสินค้าจากไม้ยางพาราในเขตอันกฤษเมือง จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์
พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการพยาบาลเวชปฏิบัติชุมชน, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยบูรพา.

อิสตринทร์ ปัญญาภิวัฒน์. (2537). ผลของการให้คำปรึกษาแบบพฤติกรรมนิยมที่มีต่อพฤติกรรม
การสูบบุหรี่ของผู้สูกคุณประพฤติสำนักงานคุณประพฤติ จังหวัดสุพรรณบุรี.

วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาจิตวิทยาการแนะแนว, บัณฑิตวิทยาลัย,
มหาวิทยาลัยครินครินทร์โรม.

อาจารย์ อินทนันท์. (2549). ความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพการปรับตัวเพื่อสู่ความเป็นเลิศ
ความเห็นอย่างน่าเชื่อในงานกับพฤติกรรมความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน
ระดับปฏิบัติการในโรงงานอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์วิทยานิพนธ์. วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต,
สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์กร, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

อารี เพชรบุศ. (2541). จิตวิทยาอุตสาหกรรม (Industrial Psychology). กรุงเทพฯ: เนติกุลการพิมพ์

Anton, T. J. (1989). *Occupational safety & health management* (2nd ed.). Singapore: McGraw-Hill.

Cambridge Center for Behavioral Studies. (2010). What is behavioral safety? Abstract retrieved

- Corey, G. (2005). *Theory and practice of counseling & psychology* (7th ed.). Belmont, CA: Brooks/Cole-Thomson Learning.
- Corney, R., & Jenkins R. (1993). *Counselling in general practice*. London: Biddles Guildford and King's Lynn.
- Fleming, M., & Lardner, R. (2002). Strategies to promote safe behavior as part of a health and safety management system. Retrieved January 15, 2011 from http://www.hse.gov.uk/research/crr_pdf/2002/crr02430.pdf
- Moller, G. P., & Rothmann, S. (2006). *The implementation and evaluation of a behaviour-based safety intervention at an iron ore mine*. Abstract retrieved March, 22, 2010 from http://www.sabinet.co.za/abstracts/ecoman/ecoman_v9_n3_a2.xml
- Gibson, R. L., & Mitchell, M. H. (1986). *Introduction to counseling and guidance* (2nd ed.). New York: Macmillan.
- Goetsch, D. L. (1996). *Occupational safety and health* (2nd ed.). New Jersey: Prentice-Hall.
- Guastello, S. J. (1993). Do we really know how well our occupational accident prevention programs work?. *Safety Science*, 16(4), 445-463.
- Howell, D. C. (2007). *Statistical methods for psychology* (6th ed.). Belmont, CA: Thomson Wadsworth.
- Krause, T. R., Seymour, K. J., & Slot, K. C. M. (1998). *Long-term evaluation of a behavior-based method for improving safety performance: A meta-analysis of 73 interrupted time-series replication*. Abstract retrieved March 22, 2010, from <http://www.elseviersocialsciences.com/transport/pdf/article.pdf>
- Kristine, C. (1997). *Get involved with worker safety; The key to continuous improvement is employee participation in behavior-based safety*. Abstract retrieved May 5, 2009, from <http://proxy.car.chula.ac.th/cgiproxy/redir.cgi?did=11523751&sid=19&Fmt=3&clientId=12345&RQT=309&VName=PQD>
- Ridley, J. R. (1994). *Safety at work* (4th ed.) Oxford: Butterworth-Heinemann.
- Steer, R. M., & Poter, L. W. (1991). *Motivation and work behavior* (5th ed.). Singapore: McGraw-Hill.
- Spiegler, B., & Guevremont, S. (2003). *Contemporary behavior therapy* (4th ed.). Australia: Wadsworth/ Thomson Learning.

- Thygerson, A. L. (1992). *Safety* (2nd ed.). Boston MA: Jones and Bartlett.
- Vincoli, J. W. (1994). *Basic guide to accident investigation and loss control*. New York: Van Nostrand Reinhold.
- Winer, B. J., Brow, D. R., & Michels, K. M. (1991). *Statistical principles in experimental design* (3rd ed.). New York: McGraw-Hill.
- Waters, R. M., & Duncan, M. (2001). *Behavioral safety programs in the department of energy*.

Abstract retrieved March 22, 2010, from content/45/20/1524.abstract